

5. PARÇASI: HAYAT TARZI

Hayat felsefemizin, tutumlarımızın, eylemlerimizin ve elde ettiğimiz sonuçların birbirleri ile harmanlanması sonucunda ortaya -HAYAT TARZI-dediğimiz olgu çıkar.

Hayat tarzımız, hayatımızı ne şekilde tasarladığımızı, nasıl yaşadığımızı, ve hayatın değersiz süsleri ile, mücevherleri arasındaki farkı hangi incelikle ayırt ettiğimizi gösterir.

Birçok kişi, iyi kazanmayı öğrendiği halde, iyi yaşamayı öğrenememiştir. Bunlar, hayatın inceliklerini öğrenmeden önce varlıklı olmak gerektiğine karar vermiş olan insanlardır. Anlamakta zorlandıkları şey, incelikleri farketmenin, zenginliğin sonucu değil, nedeni olduğudur.

Bazıları, hayatla ilgili olan zayıf tutumlarını düşük gelir seviyelerine bağlarlar. Parasal sorunlarını çözdükleri takdirde, mutluluğun gerçekte ne olduğunu bize gösterebileceklerini söylerler. Bu kişilerin, mutluluğu geçmişte yakalayamadıkları için bu halde olduklarını henüz keşfetmedikleri açıkça belli olmaktadır. Bu değerlendirme hatasını yapmaya devam ettikleri sürece şimdiki mutsuzlukları gelecekteki maddi imkanlarını da aynı şekilde belirleyecektir. Mutluluğun, sonucun sadece bir bölümü, zenginliğin ise bir sebep olduğunu keşfedene kadar da, içinde yaşadıkları şartlar büyük bir ihtimal ile hiç değişmeyecektir.

Hayat Tarzımız, Tutumlarımızın ve İnandığımız Değerlerin Bir Yansımasıdır.

Daha önce de söylediğimiz gibi, kendimizi nasıl hissettiğimiz ve hangi işleri yapmaya değer bulduğumuz, hayatlarımıza doğru çektiğimiz şeyleri belirleyen **zihinsel sürecin** bir kısmını oluştururlar. Şimdiki şartlarımızdan memnun değilsek, kendimiz ile ilgili **neler düşündüğümüze** ve kendimizi nasıl hissettiğimize yeniden bakmalıyız. **Bunları değiştirerek**, şartlarımızı da değiştirmeye başlayabiliriz.

Hayat tarzımız, aynı zamanda düşünme sürecimizin de bir fonksiyonudur. İstedığımız hergangi bir gün, kendimizi nasıl hissettiğimiz ve hangi işleri yapmaya değer bulduğumuz üzerinde çalışmalar yaparak, bunları değiştirme kararları alabilir, ve sonuçta hayat tarzımızı yenileyebiliriz.

Hayat tarzı ile ilgili olan en heyecan verici şeylerden birisi de, ona hemen sahip olabilmemizdir. Mutluluğu deneyimlemek için zengin, güçlü yada ünlü olana kadar beklememiz gerekmemektedir. Kariyerimiz ile ilgili hedeflerimize ulaşana kadar güzel şeylerden alacağımız zevki geciktirmemize de gerek yoktur. Şu an başlayarak, arzu ettiğimiz gibi neşe, coşku ve mükafatlar ile dolu olan bir hayatı yaşamaya karar verebiliriz.

Herkes para yardımı yapabilir, ama gerçek ödüller, başkaları için zamanından ve kendisinden fedakarlık yapanları beklerler.

Bir sinema bileti için harcadığı paradan biraz daha fazlasını vererek, herkes bir senfoni orkestrasının konserini dinleyebilir. Konser salonunun arkalarından dinlediğiniz müziğin bir gala gecesinde özel bir locada dinlediğiniz müzikten farkı yoktur, çünkü her ikisi de heyecan vericidir.

İnanılmaz dehasını takdir edebilmeniz için, Rembrandt'ın eserinin sizin elinizde olması gerekmez.

Uzun saplı bir gül, saygı ve nezaketle takdim edilmesi şartı ile bir düzine orkideden daha anlamlı olabilir.

Muhteşem bir güneş batımını izlemek herkes için ücretsizdir.

Zengince yaşamak için, zengin olmamız gerekmez. Sahip olmayı arzu ettiğimiz mutluluğun ve başarının tümü, -HAYAT TARZI- denilen bu kavram hakkında **nasıl düşündüğümüzü** ve neler hissettiğimizi **değiştirerek** elde edilebilir.

Hayat Tarzımızın Maddi Bir Tutarı Yoktur

Sahip olunan kültürün maddi bir karşılığı bulunmaz. Hayatın ince zevklerinin de maddi bir tutarı yoktur. Tıpkı bunun gibi hayat tarzının da parasal bir değeri mevcut değildir. Bunlar, iyi bir hayatın tadını daha fazla çıkarmak isteyenlerin uyguladıkları sanatlardır. Bu sanatların ustası haline gelebilmek istiyorsanız, işe, elinizde var olanlar ile başlamalısınız.

Herbirimiz, şartlarımız ne olursa olsun, hayatın inceliklerini istediğimiz herhangi birgün öğrenmeye başlayabiliriz. Örneğin, bir lokantaya gittiğimizde bize hizmet edenlere bahşış vermek işine hepimiz aşinayızdır. Ancak pek azımız bunun gerçek nedenini ve amacını bilir. Bahşış vermek, kelime anlamı olarak; işin tam vaktinde yapılmasını sağlamak demektir. Ve bundan dolayı da bahşışın alınan hizmetin sonrasında değil, öncesinde verilmesi en doğrusudur.

Dışarıda yemeğe gittiğimiz zaman gösterebileceğimiz en incelikli davranış, bize hizmet edecek olan kişiyi yanımıza çağırarak, bahşişini önceden vermek olmalıdır. Bahşişin miktarını beklediğimiz hizmetin ortalamanın üzerinde olmasını sağlayacak ölçüde ayarlamamız gerekir. Bu özel eyleme, özel bir jest ile, şu farklı sözcükleri de katabiliriz: "Bu geceki misafirlerim benim için çok özel olduklarından dolayı onlara mümkün olabilecek en güzel deneyimi yaşatmak istiyorum. Onlar ile en güzel şekilde ilgileneceğinizden benim olduğum için de, size özel birşey sunmak istiyorum."

Bu kısa konuşma, küçük miktar bir para ile birleştiği takdirde harikalar yaratacaktır. Özellikle sözcükleriniz ağızınızdan saygı ile çıktığında ve sıcak bir gülümseme ile pekiştirildiklerinde daha da etkileyici olacaklardır. **Eşsiz bir şekilde yaşayabilmek için en basit yolları bulmak hayatın inceliklerinin farkına varmak demektir ve bunu yapmak da oldukça kolaydır.**

Ama bunu yapmamakta kolay gelir insana. Küçük, ancak özel olan şeyleri farklı bir yoldan denemek yerine, restorandaki yemeği yemek, yapılan kötü hizmeti tolere etmeye çalışmak, kızmak ve bu özel geceyi mahvetmek daha kolay gelebilir.

Hayat tarzı, sıradan şeyleri farklı şekillerde yapma sanatından başka birşey değildir aslında. Elbetteki bu, kötü servis yaptıklarından dolayı yemeğin ortasında kalkmak, masanın üzerine birkaç kuruş atmak ve kapıdan çıkarken garsonun yüzüne manalı bir şekilde bakmak demek değildir. Etkilemek istediğiniz insanlar ile beraber bu yemeğe katıldığınızı düşünün. Bu davranışınızın onlar üzerinde ne çeşit bir etki yaratabileceğini tahmin edebiliyor musunuz? Sadece birkaç kuruş fazladan vererek, hizmetin tam vaktinde yapılmasını sağlamak yerine, hafızalarda iyi bir şekilde yer edebilecek olan bir geceyi, aniden bir kabusa çevirmiş olursunuz.

Belli harcamaları incelikle yapabilme sanatında ustalaşmayı arzu ediyorsak, küçük miktarlardaki parayı, zarif bir şekilde harcamayı öğrenmemiz gerekir.

Hayat Tarzımız, Bizim Kim ve Ne Olduğumuzu Gösterir.

Hayat Tarzımın, bizim kim olduğumuzu ve nasıl düşündüğümüzü en açık şekilde belli eder. Hayat Tarzımız, nereye gittiğimiz, ne yaptığımız ve kendimizi nasıl hissettiğimiz ile alakalıdır, ayrıca nasıl giyindiğimizi, nasıl araba kullandığımızı ve nasıl eğlendiğimizi de ortaya koyar.

Bunun yanısıra stilimiz, ne denli entellektüel bir insan olduğumuz, zor anlarda sinirlerimize ve duygularımıza nasıl hakim olabildiğimiz ve mutluluk yada neşe anlarında duygularımızı nasıl gösterdiğimiz anlamına da gelir.

Başarılı insanlar ve başarı yolunda koşanlar, sahip oldukları zekayı ve ince zevkleri ilişkilerinde kullanma becerisini gösterirler. Kendileri üzerinde kurdukları hakimiyetleri, kişisel gelişimleri ve başarıları için ne kadar yoğun bir çaba sarfetmiş olduklarını gösterir.

Kendimiz ile ilgili olan herşey, kendimize ne kadar emek verdiğimiz de bir göstergesidir. Yaptığımız, söylediğimiz şeyler ve dış görüntümüz, içimizin nasıl olduğunu diğer insanlara çok net bir biçimde gösterirler. Paramızı kitaplar yerine sigaraya yatırmamız, bize, kişisel gelişimimize ne kadar önem verdiğimiz hakkında yeterli bir bilgi verebilir.

Gecemizi, ister kitap okuyarak, ister bir bilgisayar ekranının yada bir televizyonun karşısında, istersek de çocuklarımız ile konuşarak veya iş arkadaşlarımız ile sohbet ederek geçirelim, hayat tarzımız, tutumlarımızın ve kişisel değerlerimizin birleşiminden oluşur. Hepimiz daha iyi yaşamayı sağlayabiliriz. Hayat tarzımızı değiştirebilmek için fazla paraya ihtiyacımız yoktur. Bunun için, yalnızca ince zevklere sahip olmak ve hayatın gerçek değerlerinden daha fazla hoşnut olmayı bilmek yeterlidir.

Hayat Tarzı Otomatiğe Bağlanmış Bir Ödül Değildir.

Hayat Tarzı, eşi olmayan bir şekilde yaşamayı tasarlamaktır. Bu, üzerinde ustalık kazanılması gereken bir beceri olup, ardından koşulması gereken bir durum değildir. Hayat tarzı, hayatımızı hem kendimiz, hem de ilgilendiğimiz diğer insanlar için yeni bir neşe, doyum, heyecan ve zenginlik kaynağı haline getirmektir. Bu duyguların, hedeflerimize ulaştıktan sonra devam etmelerini sağlamak da yine bize düşmektedir. Unutmayın, maddi zenginliğin olduğu bir hayat daha fazla zevk alınan bir hayat tarzı anlamına gelmez.

Birçoğumuz zengin olmanın hayallerini kurarız. İçinde hizmetkarların bulunduğu bir eve sahip olduğumuz takdirde de dilediğimizce keyif çatacağımıza inanırız. Piyangodan büyük paralar kazandığımız zaman, zengin bir hayatın peşinden koşabilmek için, işimizden hemen ayrılmayı hayal ederiz. arzu ettiğimiz herşeyi özgürce gerçekleştirebileceğimiz zamanı yaratmak için, bizim ile ilgilenen özel hizmetkarlarımızın ve özel şöförlerimizin olmasını isteriz.

Burada sorulacak en önemli soru, bütün bunlara karşın bizin ne yapacağımızdır. Kısa bir zaman sonra birgün gerçekleştirmeyi hayal ettiğimiz şeylerin büyük bir kısmı artık bizi heyecanlandırmayacaktır. Çok fazla seyahat etmek, çok sayıda partiye katılmak, çok fazla uyumak ve çok fazla eğlenmek, bir süre sonra yorucu ve sıkıcı gelmeye başlayacaktır.

Peşinden koştuğumuz, sonsuz bir keyif ve eğlenceyle dolu bir hayat değil ise, neyin peşindeyiz? "HAYAT TARZI" dediğimiz şey nedir o halde?

Hayat tarzı ile ilgili herbirimizin farklı düşünceleri olabilir, ama üzerinde fikir birliği yapabileceğimiz tek nokta, hayat tazının -NE OLMADIĞI- hususudur. Hayat Tarzı, daha fazla maddi zenginliğe sahip olunarak, kolayca elde edilemez. O ancak, hayatı daha dolu, daha bilinçli, daha coşkulu ve daha çok şükür ile yaşamının sonucunda kazanılabilen bir olgudur. Hayatımızı ne kadar dolu yaşarsak o kadar çok üretiriz ve o kadar çok olgunlaşırız. Hayat Tarzı, zorlu çabalarımızın sonucunda elde ettiğimiz bir ödül değil, bu çabalarımızı daha doyurucu, daha anlamlı ve daha verimli bir hale getirmektir.

Hayat Tarzı, Üzerinde Çalışılması Gereken Bir Konudur.

Zengin olmak istiyorsak, önce zenginliğin ne olduğu üzerinde bir karara varmak zorundayız demektir. Mutlu olmak istiyorsak, önce mutluluğun ne olduğunu iyice öğrenmemiz gerekir. Bu çalışmaların birleşiminden doğan avradan ise, bizim "HAYAT TARZI" dediğimiz olgu ortaya çıkar.

İnsanların çoğu, zenginliğin ve mutluluğun, üzerinde çalışılması gereken konular olduğunu bilmez. Bunlar, gün boyunca ellerini kavuşturup beklerler ve nasıl olsa birşeyin çıkıp, onları mutlu edeceğine inanırlar. Ancak mutluluk tesadüfen elde edilen birşey değil, bir sanattır. Mutluluk gökten avucumuza düşmez. Yalnızca başarıyı elde ettiğimiz zaman yaşayacağımıza inandığımız mutluluğun başarıyı elde etmeden önce de yaşanması gerekir. Mutluluk, başarının nedeni olduğu kadar, sonucudur da. Şartlarımız ne olursa olsun, istediğimiz herhangi bir zamanda, mutluluğu deneyimlemek için adım atabiliriz.

Bir Yandan Arzu Ettiklerinize Kavuşmak İçin Mücadele Verirken, Diğer Yandan da Elinizde Olanlar İle Mutlu Olmayı Öğrenin.

Hepimiz, kendi mutluluğumuzu tasarlayabilir ve onu yaşayabiliriz. Bunun için birisini yada birşeyleri beklememize gerek yoktur. Beklemek, kötü hizmetleri almaya tahammül etmek, eskisi gibi hiddetlenmek ve bozulan neşemiz ile hayata devam etmek demektir.

Mükemmel bir duygu olan mutluluk, nerede ve nasıl olduğumuza bakmaz, çünkü onun "MADDE İLE" bir ilgisi yoktur. Daha fazlasına sahip olmak, mutluluğu getirmez. Şükrettiklerimizin sayısını parmaklarımız ile sayamıyorsak, o parmaklara taktığımız pırlantalar bize daha fazla mutluluk vermeyeceklerdir. İmkanlarımız kısıtlıyken anlamlı dostluklar kuramamışsak, daha iyi maddi imkanlara kavuştuğumuzda, kendimize yeni dostlar bulmak yada dostluklarımızı yaşatmak zor olacaktır. İyi ve kötü zamanlarımızda yanımızda olan, bizi bilen, bizim ile ilgilenen ve yeryüzündeki mevcudiyetleri ile bile kendimizi iyi hissetmemizi sağlayan dostlarımız ile aramızda kurmuş olduğumuz anlamlı ilişki, birçok maddi kazanımdan daha değerlidir.

Bisiklete binmeyi, ikinci el bir bisiklet üzerinde deneyen çocuklarımızı görünce duyduğumuz heyecan, onların yeni bir bisiklet üzerinde yalpalayarak gittiklerini gördüğümüz zaman hissettiğimiz duyguların aynısıdır. Daha iyisini yada daha pahalısını alacak maddi imkana sahip değiliz diye onları ve kendimizi bu muhteşem zevkten mahrum mu etmemiz gerekir?

Mutluluk, dilediğiniz zaman banka hesabınızdan çektiğiniz birşey değildir. Mutluluğu, hayattan ve çevrenizde bulunan dostlarınızdan çekmeniz gerekir. Kendimiz ve ailemiz için daha fazlasını istemek yanlış birşey değildir. Ancak bu, daha azına sahip olduğumuz için hayattan daha az yada daha fazlasına sahip olduğumuz için hayattan daha fazla zevk çıkarmak zorunda olduğumuz anlamına gelmemelidir. Elimizde olanlar ile mutlu olmayı öğrenemezsek, gelecekte ne kadar zengin olursak olalım hiçbir zaman mutlu olamayacağız demektir.

İÇİNDE BULUNDUĞUNUZ AN'I YAŞAYIN

Mutluluğu bulmada yada kendimiz için eşsiz bir hayat tarzı oluşturmada başarısız olmamızın belli-başlı nedenlerinden birisi de, bulunduğumuz AN-ı yaşama sanatında henüz ustalık kazanmamış olmamızdır.

Eve geldiğimizde zihnimiz hala iş yerindeki sorunları çözmek ile meşgul olur. İş yerimizde ise, ev ile ilgili sorunları düşünmekle uğraşır dururuz.

Günümüzü, başkalarının bize neler söylediklerini dinlemeden geçiririz. Onların konuşmalarını işitir, ama ne dediklerini anlayamayız bile.

Gün esnasında sürekli olarak geçmişteki deneyimlerimizi yada gelecekte mümkün olabilecek olayları düşünürüz. -DÜN ve YARIN- ile o kadar çok meşgulüz ki, -BU GÜN-ün elimizden kayıp gittiğinin farkında bile olmayız.

Günümüzden bir fayda sağlamak yerine, yalnızca günümüzü geçirmeye çalışırız ve içinde bulunduğumuz, AN-ı yaşayamayız.

Hayat Tarzı, içinde bulunduğunuz AN-ı yaşamak, o AN-a odaklanmayı öğrenmek ve onun size sunduğu duyguları ve deneyim zenginliğini içinize almaktır. Hayat Tarzı, gün batımını izlemek için kendinize zaman bulmak ve sessizliği dinlemektir. Hayat Tarzı, yaşadığımız her dakikanın kıymetini bilerek, onu kendimizi gerçekleştirme sürecinin yeni bir parçası haline getirmektir. O yaptığımız değil, deneyimlediğimiz birşeydir. İçinde bulunduğumuz AN-ı yaşamayı öğrenmeden, iyi yaşama sanatında hiçbir zaman ustalık kazanamayız.

BIRAKIN, HAYAT SİZE DOKUNSUN

Parise gitmekle, Paris'i yaşamak arasında büyük fark vardır. "GİTMEK", fiziksel bir eylemdir, "YAŞAMAK" ise, zengin bir duygusal olaydır.

Hayatı yaşamak için, onun bize dokunmasına izin vermek gerekir. Elbette hayatın yalnızca olumlu deneyimleri yoktur. Acıların, üzüntülerin, ayrılıkların ve özlemlerin de bize dokunmalarını doğal karşılamalıyız. Duygular, hayatlarımızı zenginleştirirler ve kim olduğumuz ve nasıl yaşadığımız ile ilgili olarak bize eşsiz bir kimlik kazandırır.

Emsalsiz bir hayat yaşayabilmek için, önce geniş bir yelpazede insanı deneyimleri ve duyguları yaşayan eşsiz bireyler olmamız gerekir. Ancak insana ait olan bu deneyimleri yaşadıktan sonra, içinde yaşama zenginliği bulunan bir hayatı tasarlayabiliriz.

İlerlemenin ve gelişmenin tümü, duygular ile başlar. iyi bir hayata, yalnızca onu çok arzu ederek değil, daha iyi bir hayata ait olan duyguları benimseyerek ulaşabiliriz.

Mutlu olmayı istiyorsak, buna, kendimizi sanki mutluymuşuz gibi düşünerek, hissederek ve davranarak hazırlamamız gerekir. Zengin olmak istiyorsak da, yine aynı şekilde kendimizi saki zenginmişiz gibi düşünerek, hissederek ve davranarak işe başlamalıyız.

Ailesinin ilgisini ve hoşnutluğunu sahip olduğu maddi imkanlar ile kazanmak isteyen bir babanın, mutluluğu keşfetmesi ve paylaşması için zengin olmayı beklemesine gerek yoktur. Erişebileceği bir uzaklıkta olduğu için, mutluluk deneyimini ve emsalsiz hayat tarzını başka bir bahara ertelemesi de gerekmez. Hemen yanıbaşında olan duyguları deneyimlemesi, daha uzaklardaki duygulara da ulaşmasını sağlayacaktır. Tek yapması gereken şey, elindeki imkanlar ile, bulunduğu yerden işe başlamasıdır. Bu kişinin, mutluluğu ve eşsiz olmanın tadını yaşadığı -AN'a- çekmekten başka bir şeye ihtiyacı yoktur.

Maddi durumu daha fazlasını karşılayamadığı için bir babanın kızını 20 dolarlık konser bileti vermesi ile, durumu iyi olduğunda 20.000 dolarlık bir araba alması arasında, paylaşılan mutluluk açısından bir fark yoktur. Hele bu baba, konserlere gitmenin para israfından başka birşey olmadığı konusunda geçmişte kızı ile tartışmış ise, yaptığı bu davranış iyice doğrulanmış olmaktadır. Bir de, daha zengin olmayı ve daha incelikli yaşamayı arzulayan ailenin reisinin, kızı için çok önemli olan bir konseri onaylamadığı için 20 dolarlık parayı parçalayarak kızının suratına attığını düşünün. Halbuki, kızını şaşırtmak için bileti önceden alsa ve sonra da onu, güzel sözcükler ve özel bir jest ile kızına sunsa daha iyi olmaz mıydı? Hele baba, bir yerine iki bilet alsa ve konsere kızı ile birlikte gitse, bu jesti daha da anlamlı bir hale gelmez miydi? Belki de konser bitiminde kızını, bahşişi önceden vermiş olduğu için yiyeceklerin ve servisin eşsiz olduğu özel bir akşam yemeğine götürerek, bu davranışını daha da zarif bir hale getirse, çok daha iyi olmaz mıydı?

İşte -HAYAT TARZI- budur: Elimizin altında bulunan araçlar ile, duygusal imkanları anlamlı deneyimlere dönüştürmenin emsalsiz yollarını bulmak.

Gücümüz dahilinde bulunanları, başkaları ile paylaşmak üzere onlara sunmaya şimdi hemen başlayabiliriz. İnsanlara zamanımızı ayırabilir, onlara ağlayacakları bir omuz sunabilir, onları saygı dolu bir sözcük ile onaylayabilir yada dikkatimizi tümü ile onlara odaklayabiliriz. İçinde bulunduğumuz -AN-ı tam olarak yaşayabilmemiz halinde, bunlar bizim için muhteşem deneyimler olacaklardır.

Neşe ve coşku ile dolu olan -AN-ları oluşturabilmek için, elimize geçecek olan büyük ve küçük fırsatların, parmaklarınızın arasından kayıp gitmelerine izin vermemeliyiz. Hayat bize sunmak zorunda olduğu deneyimler üzerinde henüz bir ustalık kazanmadan, büyük işler yapabilmek için kaynaklarımızın birikmesini beklersek, birgün gereğinden çok beklemiş olduğumuzu farkedebiliriz.

-BUGÜN-ü zengin deneyimleri ve anıları ortaya çıkaracak olan sürecin başlangıcı haline getirebilirsek, dünyadan ayrıldığımızda bile, sevdiklerimizin kalplerinde yaşamaya devam edebiliriz.

Şartlarımız ne olursa-olsun, HAYAT TARZIMIZ hepimiz için geçerli olan bir neşe ve tatmin kaynağıdır. HAYAT TARZI, onu ciddi bir çalışma konusu haline getirecek olan herkesin erişebileceği bir uzaklıktadır.

Hayatlarımız, mutluluğun ve şükür ile yaşamının yeni kademelerini deneyimleyebileceğimiz fırsatlar ile doludur. İhtiyacımız olan tek şey düşüncelerimizi değiştirmek ve bunları hemen deneyimlemeye karar vermektir. Karşımıza çıkan en küçük fırsatlardan bile tam anlamıyla yararlanmaya, bütün benliğimiz ile kendimizi adadığımızda, gerçekleşmesini hayal ettiğimiz büyük rüyalarımızın, ödülllerimiz haline gelmeleri için uzun zaman geçmesi gerekmeyecektir.

SONUÇ BÖLÜMÜ

ACİLİYET DUYGUSUNUN GELİŞTİRİLMESİ

Bu kitapta şu ana kadar sizin ile paylaştıklarımız, başarıların olduğu kadar, başarısızlıkların temelinde de **3 ana esas**ın bulunduğunu ortaya koymaktadır.

1. Bildiklerimiz,
2. Bildiklerimiz çerçevesinde kendimiz nasıl gördüğümüz, nasıl değerlendirdiğimiz ve nasıl hissettiğimiz,
3. Bildiklerimiz ve hissettiklerimiz ile ilgili olarak neler yaptığımız, neleri davranışa döküp, neleri gerçekleştirdiğimiz.

Hayatlarımızda gerçekten anlamlı değişiklikler gerçekleştirmek istiyorsak, ustalık kazanmamız gereken, bir diğer esas daha vardır. Bu son esas, hayat bulmacasının parçalarını bir araya getirerek, onları birbirine yapıştıracak olan öğedir.

Bu kitapta anlatılan bütün prensipler uygulansa bile, insanların hedeflerine tam olarak ulaşamamaları da mümkündür. Kişisel felsefelerini değiştirmek ve geliştirmek için sarfettikleri tüm çabalara, başarıya götüren bir tutum geliştirmelerine, kendilerine çok emek vermelerine, sonuçlarını etüt etmelerine ve daha mükemmel bir hayat tarzı ortaya koymalarına rağmen; OLMAK, GÖRMEK, SAHİP OLMAK ve DENEYİMLEMEK İÇİN hayalini kurdukları şeyler hala onlardan uzakta olabilir.

Böylesine önemli değişiklikleri hayatlarında gerçekleştirmek üzere kesin kararlar vermiş olan bu insanlar, acaba neden daha ileriye doğru gidecekleri yerde, kısır bir döngünün içerisinde dolanıp, durmaktadırlar. Tohumlarını ektikleri halde, neden bereketli ve verimli bir ürün alamamaktadırlar ?

KONFOR ALANLARIMIZ

Hemen herkesin yaşayacak bir evi, bir telefonu, bir televizyonu, bir arabası ve bir gelir kaynağı vardır. Giydiğimiz giysiler ve yiyeceğimiz gıdalar da bulunur. Ancak, **temel ihtiyaçlarımız karşılandığı müddetçe -KONFOR ALANI- diye adlandırdığımız tehlikeli bir bölgeye girme eğilimi gösteririz.** Böyle bir durumda, bizi alışveriş merkezine doğru yönlendirecek olan **iç sıkıntılarının yada inanılmaz bir güce sahip olan ilhamların eksikliğini duyarız.** Sıkça daha fazlasını isteyebiliriz, ama daha fazlasını elde edebilmek için neler yapmamız gerektiği ile ilgili olarak **içimizde delicesine bir arzu** duymayız.

KONFOR ALANI'nın en tehlikeli yönü, işitme duyumuzu etkileyebilmesidir. Konforumuz ve rahatlığımız arttıkça, saatin tıklamalarının bile farkında olmayız. Önümüzde o kadar çok zaman vardır ki, içinde yaşadığımız **-AN'ı- bilmeden heba ederiz. Zamanımızı, kendimizi yetiştirmek yerine, kendimizi eğlendirmek için harcarız.**

KONFOR ALANI İÇİNDE YAŞAYANLAR, insanın ölümsüzlüğü ile ilgili olarak garip bir felsefe geliştirmişlerdir: **"Kişisel başarıyı ortaya çıkartabilmem için nasıl olsa önümde bolca zamanım var. her zaman bir -YARINIM- gelecek haftam, gelecek ayım veya gelecek yılım olacaktır. Endişelenmem için bir neden yok. Gelecek yıl, bu zaman, herşey benim için nasıl olsa daha farklı olacak"** diye düşünürler.

İçinde bulundukları şartları geliştirmek ile ilgili olarak iyi niyetlere sahip olsalar bile, bu gibi kişiler, yaşadıkları AN'dan ve GÜNDEN memnun olduklarından dolayı, tatmin olmuş bir şekilde yaşamaya devam ederler. BUGÜN onlar için, dinlendikleri yada daha fazla plan yaptıkları veya TV seyrettikleri yada yarın yeniden başlayacak olan sıradanlığa karşı yeni bir savunma geliştirmek üzere güç kazandıkları bir gün olmaktan ileri gidemez.

"YARIN daha erken kalkacağım, daha geç yatacağım, bütün yeteneklerimi ve kaynaklarımı hayatımda önemli değişiklikleri yapmak için kullanacağım." diyen kişin niyeti iyidir, ama bir aciliyet duygusu yoktur.

"Geçen ay 3 kitap okudum, bu ay biraz dinleneceğim.

Bu hafta çok çalıştım, yarın dinleneceğim.

O telefon görüşmesini muhtemelen bu gün yapmalıyım, fakat yarın yapsam da olur" değerlendirmelerde yapılan bu gibi küçük hatalar, işte böyle hergün tekrarlanmaya devam ederler.

BUGÜN, DÜN'ÜN YARIN'IDIR

Yarını bekleme ile ilgili olan sorun, yarın geldiğinde onun BUGÜN olmasıdır.

Bugün, dünün yarınıdır. Burada sorulacak soru: Bize verilen bugünkü fırsatlar ile ilgili olarak neler yaptığımızdır. DÜNü heba ettiğimiz gibi yarını da harcayabiliriz. Bu da, bu günümüzü israf ettiğimiz anlamına gelir. Kullanamadığımız tek bir gün yüzünden, elde edebileceklerimizin elimizden kayıp-gittiklerinin farkına varana kadar: kazanabileceğimiz başarılar, tüm iyi niyetlerimize rağmen, kolayca bizden uzaklaşabilirler.

Kendimize sıkça saatin tıklamalarını hatırlatmamız gerekir. İlk nefesi ciğerlerimize çectiğimiz andan itibaren tıklamaya başlayan saat, birgün sonkez tıklayacaktır.

Zaman, her şeyin ilacıdır ve hiçbir ayırım yapmadan, yaşadığımız en kötü olayları bile yumuşatabilir, ama en iyi olayları da beraberinde çekip-götürebilir.

Zaman bize bir yandan fırsatlar sunarken, diğer yandan da aciliyet duygusunu geliştirmemizi ister.

SON İKİ DAKİKA

Pazar günü öğleden sonra oynan RUGBY maçlarını seyretmek ilginç olmaktadır. Her iki takımda ilk 58 dakika boyunca kendilerini zafere götüreceklerine inandıkları oyun planını uygular. Sonra bir görevli sahanın ortasına kadar gelerek: "SON İKİ DAKİKA" diye bilinen anonsunu yapar.

Bundan sonraki 120 saniyede ise, oldukça heyecan verici şeyler olur. Oyuncuların birden-bire daha hızlı, daha akıllıca ve daha fazla enerji ile oynamaya başladıklarına şahit oluruz. SON İKİ DAKİKA içerisinde sığdırdıkları, 58 dakikaya sığdırdıklarından daha fazladır.

Neden? Çünkü, yenileceklerini yada galibiyetlerini korumak zorunda olduklarını hissetmeleri ile beraber, acilen birşeyler yapmaları gerektiği ile ilgili olan yeni ve güçlü bir duygu oluşmuştur içlerinde. Takımlar, zamanın kendilerine iltimas geçmeyeceğini çok iyi bilmektedirler. Saat her zamanki gibi oyun bitene kadar tıklayacaktır.

Rakiplerini yenecek potansiyele ve fırsatlara oyunun başından beri sahip oldukları halde ancak yenilginin eşiğine geldiklerinde, becerilerini ve güçlerini olağan üstü bir şekilde ortaya koyarlar. Bazen de bütün iyi niyetlerine rağmen oyuncular, çok az zaman kaldığını anlayana kadar vasat bir oyun çıkarmaya devam ederler. SON İKİ DAKİKA kaldığını anons eden bir düdük sesi, açıkça geldiği belli olan bir yenilgiye de işaret edebilir.

Sonuç olarak herşey, bireyin kendisine bırakılmıştır. Birgün uyanıp da, fırsatlarımızın elimizden kayıp gittiklerini fark edene kadar, saniyeler dakikalara, dakikalar saatlere ve saatler ise günlere doğru kaymaya devam edeceklerdir. Ömrümüzün son yıllarını, gerçekleştirmeyi arzu ettiğimiz halde başaramadığımız hayallerimizi yeniden yaşayarak ve pişmanlık duyarak geçirmek istemiyorsak, bu günden tetbirimizi almamız gerekir.

Hayat oyunu sona erdiğinde, hatalarımızı düzeltmemiz için bize ikinci bir fırsat verilmez. Hayatımızın son dakikaları için tıklayan saat, kazananlar ile yada kaybedebler ile ilgilenmez. Kim başarmış, kim başarısız olmuş, umurunda bile olmaz. Mazeretlere bakmaz, adalet veya da eşitlik aramaz. Onun için önemli olan tek şey, oyunu nasıl oynadığımızdır.

Kişinin yaşı ne olursa olsun, içinde, onu hemen şu an harekete geçirecek bir aciliyet duygusu olmalıdır. Hayatımızın her anının farkında olmalı ve değerini bilmeliyiz. Bu AN'lar öylesine belirsizdir ki, onları kaybettiğimizi anlayamayız bile.

İhtiyacımız olan zamana, şansa ve yıllara yeterince sahip olduğumuzu düşününce, çoğumuz için yarın, gelecek hafta, gelecek ay yada gelecek yıl diye birşey olmayacaktır. İçimizde bir aciliyet duygusu geliştirmedığımız müddetçe, küçük zaman pencereleri kendilerinden önceki haftalar, aylar ve yıllar gibi heba olup-gideceklerdir. Unutmayın, her kaynağın bir sonu vardır.

GELECEĞİN RESMİNİ, ŞİMDİDEN GÖRMEYİ ÖĞRENİN

Şimdiki rotamızda devam etmek kaydı ile geleceğimizin nasıl olacağı ile ilgili zihinsel fotoğrafı görme şansımız olsaydı, hayatlarımızı daha ciddi bir şekilde yaşayabilirdik.

Aşağıdaki hikaye, **aciliyet duygusu geliştirmede başarısız olmuş bir kişinin başına gelenleri** dramatik bir şekilde anlatmaktadır.

Adamın biri, Niyegara nehri üzerindeki küçük bir sandalın içinde oturuyordu. Hafif bir meltem esiyordu, su durgundu ve güneş, bulutsuz bir gök yüzünde parlıyordu. Adam sandalını az önce nehrin yatağından almış ve kıyıdan birkaç metre uzaklaşmıştı. Etrafında onu kaygılandırarak herhangi bir şey gözüküyordu. Balık tutmak için oltasını nehre daldırdığında, düşünceleri de oradan-oraya gezinmeye başladı. Ama bu arada sandalı da yavaşça sürüklenmeye başlamıştı. Sandal ilk başta yavaş ve belirsizce hareket ediyordu. Zaten durgun suyun, zarif dalgalarında bile bir sandal hafifçe hareket etmez miydi? Bu nedenle adam pek oralı olmuyordu. Ama bu sürüklenme, onu kaçınılmaz bir istikamete doğru götürüyordu.

Adamın düşünceleri ise, hala tutacağı balıkların üzerindeydi. Bütün hafta boyunca bugününün hayalini kurmuştu. Kayığın hafifçe kaymasına bir tedbir düşünmek için daha çok zamanı vardı. Bu nedenle de, **içinde bulunduğu AN'ın keyfini çıkarmaya ve eğlenmeye devam etti.**

Birden bire düşünceleri, hiçbir uyarıda bulunmadan, gezindikleri yerden bulunduğu - AN'a- şıradılar. Bir ses duymuştu, sesin geldiği yer görülmüyordu ama, kaynağının uzakta olmadığı belli oluyordu. Göz açıp-kapayınca kadar da sesin yoğunluğu artmış, neredeyse kulakları sağır edecek bir dereceye ulaşmıştı. Dikkatini çeken şey yalnızca bu ses değildi. Sandalı, artık durgunluğunu ve zerafetini kaybetbetmiş olan bir suyun üzerinde, hızına karşı konulamaz bir şekilde ilerlemeye başlamıştı.

Çevresine bakındı ve o anda, her iki yanında bulunan nehir yatağının geriye doğru çekilmiş olduğunu farketti. Sandalının motoru olmadığından dolayı **sahip olduğu tek bir kısa kürekle** kıyıya doğru gitmeye çalıştı.

Başına gelenleri anlamaya çalışıyordu. Çünkü huzur, sükunet ve güven dolu olan bir ortamdan, birden bire kavramakta ve kontrol etmekte zorlandığı bir ortamın türbülansına girmişti.

O AN, durumun ciddiyetini büyük bir netlik ile kavradı. Gök gürültüsünü andıran sesler, artan köpükler, havada dönerek yükselen su damlacıklarının oluşturduğu sis ve sandalının kontrol edilemeyen hareketi, içinde bulunduğu korkunç durumu resmediyordu: Sandalı ile beraber niagara nehrinin akıntısına kapılmış ve sürüklenerek dünyanın en büyük şelalesinin ucuna doğru gelmişti.

Birçok düşünce ve duygunun oluşturduğu resim hızla zihninden geçmeye başladı.
Keşke,
sürüklendiği takdirde neler olabileceği üzerinde daha önceden düşünmüş olsaydı.
Keşke,
daha hazırlıklı olsaydı ve sandalına motor taktırsaydı.
Keşke
tehlikeyi daha önceden sezinleseydi....
Keşke.... Keşke.....

Geri dönülmez bir felakete doğru sürüklenen bir sandalın haberi çabuk yayıldığı için, nehrin her iki kenarında birçok insan toplanmıştı. Ne olacağını önceden bilen bu insanların yardım etmek için orada toplanmış oldukları anlaşılıyordu, ama bu ümitsiz insanı kurtarmak için yapacakları herhangi bir girişim, kendi güvenliklerini tehlikeye atmaları anlamına gelecekti. Bazıları nehre ip yada ağaç dalları atarak birkaç ümitsiz hamle yaptılar. Çoğunluğu ise, aslında hiç olmaması gereken bir felakete birazdan şahit olacakları için, afallamış bir halde beklemeye başladılar.

Hızla geçen dakikalar içerisinde adam, **ihmalkarlığı yüzünden hayatının sonuna doğru geldiğini iyice anladı.** Varlığını, fırsatlarını, yeteneklerini ve tüm hayallerini birkaç dakika içinde sona erdirecek olan bir ortamın ayrıntılarına gereken dikkati ve önemi vermemesi nedeni ile, dalgınlığının ve ihmalkarlığının kurbanı olmuştu.

Aklına gelen son düşünce, ikinci bir fırsatı olsaydı neler yapabileceğiydi.

Düşünceleri, yüzlerce metre yukarıdan varacağı hedefe doğru hızla akarak inen su gibi zihnine hücum etmeye başladılar.

Yaşamak için ikinci bir fırsatı olsaydı, başına gelebilecek olan bu felaketi önceden görebilmek için kendisine zaman ayırırdı. Olay olmadan önce, zihninde onu net bir biçimde canlandırabilirdi. İhmalkarlıklarının sonucunun ne olacağını önceden kestirebileceği için, onları önlemeye çalışırdı. Suyun üzerinde gittikçe artan köpükleri, şelalenin sesini ve sandalının sürüklenmesini içsel gözü ile görüp, hissedebilir, hızla ve vakit geçirmeden de kıyıdaki güvenli bir yere doğru hareket edebilirdi.

Sahip olduğu yeteneklere, karşısına çıkan fırsatlara, elindeki imkanlara ve zamanına daha fazla değer verirdi. Anlamsız işlerin dikkatini dağıtmasına izin vermez, ölçülebilir bir ilerleme kaydetmesi ve yoğun emek harcaması gereken işler üzerinde odaklanmasına engel olabilecek tembelliğe ise, hiç geçit vermezdi.

Ne yazık ki, tüm bunları gerçekleştirebilecek zamanı artık kalmamıştı.

Nereye Doğru Sürükleniyoruz ?

Aynı olayı hepimiz kendi hayatlarımızda da yaşarız. Şu anda bile, her birimiz ayrı bir yöne doğru sürüklenmekteyiz. Bilebileceğimiz tek şey, mevcut gidişatımızın bizi hangi yöne doğru götüreceğidir. Bilemeyeceğimiz şey ise, bunu değiştirebilmek için ne kadar zamanımızın kaldığıdır.

Bazı insanların geçmişte yaptıkları eylemleri, onları, geleceklerini tutsak etmeye yönelik bir yola soktuğu halde, kendilerini düzeltmemekte ve hemen harekete geçmemektedirler. Bu gibi kişiler, ihmalkarlıklarının akıntısında hızla sürüklenmektedirler. Kendilerini eğitime isteklerini, kendilerini eğlendirme arzuları ile bastırmaktadırlar. Araştırıp bulmaktan ziyade, var olanları tüketmektedirler. Değerlendirmelerinde yaptıkları küçük hataların, yanlışların yada ihmalkarlıkların o kadar da önemli olmadığını düşünme eğilimi göstermektedirler. Bunlar, hayattaki hiç bir şeyin bir birinden bağımsız olamayacağını ve mutlaka birbirini etkilediğini ve bu gün yaptıklarının, yarını hazırlayacağını henüz kavramamış olanlardır. Dikkatsizce yaptıkları davranışları ve orada-burada gezinen düşünceleri, en değerli varlıklarını, yani zamanlarını yutmaktadır. Öyle davranan kişiler, zamanlarını öylesine boşça geçirmişlerdir ki, ellerindeki imkanların da yılların içinde kayıp, gitmelerine izin vermişlerdir.

Kişisel bir felsefe oluşturmanın amacı, belirgin bir geleceğe doğru hareket etmektir. Şimdiki tutumlarımız, eylemlerimiz ve elde ettiğimiz sonuçlarda böyle bir geleceğe yönelik olmalıdırlar. Şimdiki hayat tarzımız, ya duygusal deneyimlerin yeni derinliklerini tecrübe etmek için bizi cesaretlendirir ve harekete geçirir yada hepsine sahip olana kadar beklememizi ve yerimizde saymamız gerektiğini fısıldar kulağımıza.

Ne olduğumuz ve nasıl davrandığımızı, yalnızca hedeflerimizin ışığında değil, geçen zamanı işaret eden satın tıklamaları açısından da incelemememiz gerekir. Belkide yalnızca birkaç yılımız, hatta birkaç ayımız kalmıştır. Kalan zamanda daha yapıcı eylemler sergilemek, zamanı hiçbirşey yapmadan ve o kaçınılmaz sonu bekleyerek geçirmekten daha faydalı değilmidir ?

Hayat bir DENEY TAHTASI değildir !!!

Deney yapma zamanımız geçmiştir. Deney zamanımız, büyüme ve okul yıllarımızda kalmıştır.

Sonuna kadar oynadığımız hayat oyunundaki en **önemli rakibimiz sıradanlıktır.** Emek harcamaz ve akıllıca eylemler yapmazsak, başarısızlığın ayırık otları, yaptığımız en küçük bir ilerlemeyi bile yok etmeye çalışacaklardır. Planımızın bir işe yaramadığını farketmek için, son birkaç dakikayı beklememeli ve hayatımızdaki fırsatları saatin son tıklamalarına kadar ertelememeliyiz.

Yeni bir düşünce yapısı kurarak, yeni başarılarla doğru yönelmeli, kendimizi bu yeni esaslar ile disipline etmeli ve bizi motive ederek, ilhamlar verecek olan yeni bir tutum geliştirmeliyiz.

Ciddi bir şekilde hamle yapabilmek için, mutlaka kusursuz bir fırsatın elimize geçmesini beklememeli, sahip olduğumuz imkanların farkına varıp, onlara sarılarak ilerlemenin yollarını aramalıyız. Yeteneklerimizi, enerjimizi ve aciliyet duygumuzu hayatımıza katarak, neler yapabileceğimizi görmeliyiz.

Her fırsatın içinde yer alan risklerin üzerinde fazlaca düşünmek yerine, uzağa gidebilmek için risk almamız gerektiğini bilerek, her riskin içinde bulunan fırsatları ele geçirmeye çalışmalıyız.

Evet. Siz bütün bunları yapabilirsiniz ! Yeni bir aciliyet duygusu geliştirerek, hayatınızı değiştirebilir ve isterseniz buna hemen şimdi başlayabilirsiniz.

Unutmayın ki, zaman hızla ilerliyor. Hemen şimdi başladığınız takdirde, arzu ettiğiniz herşeyi gerçekleştirebilecek imkanlara sahip olabilirsiniz.

Başarı ve mutluluğa kavuşmak kolaydır, ama daha önce de söylediğimiz gibi, ona kavuşmamak da kolay gelir insana.

Hayatınızın sonunda elde edecekleriniz, hergün tekrarladığınız hatalara değil, bir takım küçük detaylar üzerinde hergün ne kadar sıklıkla ve disiplin ile çalıştığınıza bağlı olarak belirlenecektir:

1. Kişisel Felsefenizin ufkunu genişleten ve onu güçlendiren bir DİSİPLİN.
2. Daha iyi bir tutum geliştirmenizi sağlayan bir DİSİPLİN.
3. Sizi daha güzel sonuçlara götürecek olan düzenli ve yoğun bir çalışma DİSİPLİNİ.
4. Geleceğinize daha objektif bir biçimde bakabilmek için, elinizdeki sonuçlar üzerinde çalışma yapabilme DİSİPLİNİ.
5. Daha mutlu yaşamak ve deneyimlerinizin tümünü daha iyi bir geleceği yatırabilme DİSİPLİNİ.

Tüm bu DİSİPLİNLER, yeteneklerinizi ve çalışma azminizi, sarsılmaz bir karar ve aciliyet duygusu ile birleştirmiş olduğunuz çalışmalar haline gelmelidir.

Dilerim, hayat bulmacanızın parçalarını rahatça ve kolaylıkla birleştirebilir ve ortaya çıkan ustalık eserinizden de memnun kalırsınız.

Umarım, gösterdiğiniz bütün bu çabalar, ve elde ettiğiniz güzel sonuçlar, günlerden birgün insanların şu basit sözcükler ile sizi anlatmalarına vesile olur: BAŞARILI, GÜVENİLİR ve İYİ BİR İNSAN ! ! !

Hayat Bulmacasının 5 Ana Parçası – 5. Parça
Jim Rohn

SİRADİŞİ BİR YAŞAM İÇİN

www.etvo.org

Etkili Takım, **V**izyoner **O**rganizasyon